

Sygnatura akt VI GC 414/14

POSTANOWIENIE

Dnia 3 listopada 2014 r.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu VI Wydział Gospodarczy **w składzie:**

Przewodniczący SSR Łukasz Kozakiewicz

Protokolant Ewelina Dulian

po rozpoznaniu w dniu 3 listopada 2014 r. na rozprawie sprawy

z powództwa (...) **sp. z o.o. w W.**

przeciwko (...) **w W.**

o zapłatę

postanawia:

I. umorzyć postępowanie co do kwoty 29.759,69 zł (dwadzieścia dziewięć tysięcy siedemset pięćdziesiąt dziewięć złotych 69/100),

II. uchylić nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 5 sierpnia 2014r., sygn. akt VI GNc 847/14 co do odsetek ustawowych od kwoty 29.759,69 zł (dwadzieścia dziewięć tysięcy siedemset pięćdziesiąt dziewięć złotych 69/100) od dnia 30 lipca 2014r. i w tym zakresie postępowanie umorzyć,

III. zasądzić od powoda na rzecz pozwanego kwotę 462,- zł (czteryście sześćdziesiąt dwa złote 00/100) tytułem kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powód – (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. nakazuje pozwanemu domagał się zasądzenia od pozwanego – (...)w W. kwoty 59.519,38 zł wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu. W uzasadnieniu pozwu podał, że sprzedał pozwanemu wyroby medyczne, za które nie otrzymał zapłaty mimo upływu określonych w faktura VAT terminów ani na późniejsze wezwanie do zapłaty.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 5 sierpnia 2014r., sygn. akt VI GNc 847/14 nakazano pozwanemu, aby zapłacił na rzecz powoda 59.519,38 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 12.090,60 zł od dnia 17 maja 2014r., od kwoty 17.669,09 zł od dnia 31 maja 2014r., od kwoty 12.090,60 zł od dnia 24 czerwca 2014r., od kwoty 17.669,09 zł od dnia 25 czerwca 2014r. oraz kwotę 4.361,- zł tytułem kosztów procesu.

Odpis nakazu zapłaty doręczono pozwanemu w dniu 11 sierpnia 2014r. (k. 47).

Pismem wniesionym w dniu 21 sierpnia 2014r., powód cofnął pozew co do kwoty 29.759,69 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 29 lipca 2014r., zrzekając się w tym zakresie roszczenia. Wskazał, że po wniesieniu pozwu, pozwany zapłacił należność objętą fakturami VAT Nr (...).

We wniesionym w dniu 25 sierpnia 2014r. sprzeciwie od tego nakazu zapłaty, pozwany wniósł o oddalenie powództwa ponad kwotę 29.759,69 zł. Zarzucił, że z sumy dochodzonej pozwem zapłacił już na rzecz powoda kwotę 29.759,69 zł, wynikającą z faktur VAT Nr (...), dokonując przelewów i potrącenia wierzytelności w związku z korektami faktur.

Pismem wniesionym w dniu 10 października 2014r., powód cofnął pozew co do dalszej kwoty 29.759,69 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 29 września 2014r., zrzekając się w tym zakresie roszczenia. Wskazał, że po wniesieniu pozwu, pozwany zapłacił należność objętą fakturami VAT Nr (...).

Pismem wniesionym w dniu 29 października 2014r., powód cofnął pozew co do dalszej kwoty 317,98 zł, zrzekając się w tym zakresie roszczenia. Wskazał, że w/w kwota stanowi wartość odsetek ustawowych należnych powodowi w związku z zapłatą należności dochodzonej pozwem po terminie i został zapłacony po wytoczeniu powództwa.

Sąd ustalił.

W dniu 3 grudnia 2013r. strony zawarły umowę Nr (...) na podstawie której powód zobowiązał się dostarczać pozwanemu wyroby medyczne.

Dowód: umowa dostawy Nr (...) – k. 17 – 21.

W wykonaniu w/w umowy, powód sprzedawał i dostarczał pozwanemu wyroby medyczne w tym:

- na podstawie zamówienia pozwanego z dnia 17 marca 2014r., wyroby medyczne za cenę 12.090,60 zł, płatną do dnia 16 maja 2014r.
- na podstawie zamówienia pozwanego z dnia 28 marca 2014r., wyroby medyczne za cenę 17.669,08 zł, płatną do dnia 30 maja 2014r.
- na podstawie zamówienia pozwanego z dnia 24 kwietnia 2014r., wyroby medyczne za cenę 12.090,60 zł, płatną do dnia 23 czerwca 2014r.
- na podstawie zamówienia pozwanego z dnia 25 kwietnia 2014r., wyroby medyczne za cenę 17.669,08 zł, płatną do dnia 24 czerwca 2014r.

Dowód: faktura VAT Nr (...) – k. 22, zamówienia z dn. 17.03.2014r. – k. 24, faktura VAT Nr (...) – k. 25, zamówienia z dn. 28.03.2014r. – k. 27, faktura korygująca VAT Nr (...) – k. 28, faktura VAT Nr (...) – k. 31, zamówienia z dn. 24.04.2014r. – k. 33, faktura VAT Nr (...) – k. 34, zamówienia z dn. 25.04.2014r. – k. 36, faktura korygująca Nr (...) – k. 37, potwierdzenia dostawy – k. 23, 26, 32, 35.

W dniu 26 czerwca 2014r. pozwany zapłacił na rzecz powoda kwotę 22.479,12 zł, tytułem należności z faktur VAT Nr (...).

Dowód: potwierdzenie zapłaty z dn. 26.06.2014r. – k. 61.

W dniu 23 maja 2014r., powód skorygował należność wynikającą z faktury VAT Nr (...) do 0,- zł

Dowód: faktura korygująca Nr (...) – k. 62, faktura VAT Nr (...) – k. 63.

W dniu 29 lipca 2014r. pozwany zapłacił na rzecz powoda kwotę 19.440,29 zł, tytułem należności z faktur VAT Nr (...)

Dowód: potwierdzenie zapłaty z dn. 29.07.2014r. – k. 65.

Pismem z dnia 16 czerwca 2014r., powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 59.553,94 zł, wynikającej z faktur VAT Nr (...).

Dowód: wezwanie do zapłaty z dn. 16.06.2014r. – k. 40.

Sąd zważył.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że pozwany zaskarżył nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 5 sierpnia 2014r., sygn. akt VI GNC 847/14 jedynie w części, tj. co do kwoty 29.759,69 zł.

Zgodnie z art. 203 § 1 k.p.c., pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a w razie jednoczesnego zrzeczenia się roszczenia – do wydania wyroku. Sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa (art. 204 § 4 k.p.c.). Dopuszczalne jest również cofnięcie pozwu po wydaniu orzeczenia (wyroku, nakazu zapłaty) o ile następuje przed jego uprawomocnieniem się i jego zaskarżeniem. Niezbędnym jest tu jednak jednoczesne zrzeczenie się roszczenia przez powoda lub zgoda pozwanego na cofnięcie pozwu (art. 332 § 2 k.p.c. w zw. z art. 353² k.p.c.).

W niniejszej sprawie, przed uprawomocnieniem się nakazu zapłaty i jego zaskarżeniem, powód cofnął pozew (ze zrzeczeniem się roszczenia) co do kwoty 29.759,69 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 29 lipca 2014r. (pismo wniesione w dniu 21 sierpnia 2014r.) i oświadczenie to było skuteczne. Natomiast kolejne oświadczenia powoda w tym przedmiocie nie przyniosły już spodziewanego skutku. Powód złożył je bowiem w dniach 10 i 29 października 2014r., a zatem już po uprawomocnieniu się nakazu zapłaty w jego niezaskarżonej części, co nastąpiło z dniem 25 sierpnia 2014r., a zatem sprzecznie z przytoczonym wyżej przepisem art. 332 § 2 k.p.c. w zw. z art. 353² k.p.c.

Zgodnie z art. 355 § 1 k.p.c., sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. Uznając cofnięcie pozwu za skuteczne i dopuszczalne, w zakresie w jakim objęte nim roszczenie powoda pokrywało się z roszczeniem kwestionowanym w sprzeciwie od nakazu zapłaty, tj. co do kwoty 29.759,69 zł postępowanie należało umorzyć.

Stosownie do przepisu art. 332 § 2 k.p.c. w zw. z art. 353² k.p.c. sąd pierwszej instancji uchylił swój nakaz zapłaty i postępowanie w sprawie umorzy, jeżeli uzna cofnięcie takie za dopuszczalne. W razie częściowego cofnięcia pozwu, uchylenie orzeczenia i umorzenie postępowania następuje w odpowiedniej części. Postanowienie sądu w tym przedmiocie może być wydane na posiedzeniu niejawnym. Uznając oświadczenie o cofnięciu pozwu w części za dopuszczalne w zakresie objętym pismem procesowym wniesionym w dniu 21 sierpnia 2014r. oraz mając na uwadze, że nakaz zapłaty nie został zaskarżony w zakresie odsetek, należało go uchylić w części, w jakiej powód zrezygnował z dochodzonego roszczenia, tj. co do odsetek ustawowych od kwoty 29.759,69 zł od dnia 30 lipca 2014r. (powód podtrzymał żądanie tych odsetek do dnia 29 lipca 2014r.) i w tym zakresie postępowanie umorzyć.

Z tych przyczyn orzeczono jak w pkt I i II postanowienia.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c. i art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Wobec zaskarżenia nakazu zapłaty jedynie co do należności głównej, ostało się zawarte w nim rozstrzygnięcie o kosztach procesu należnych powodowi, a obejmujących opłatę sądową od pozwu (1/4 tej opłaty – art. 79 ust. 1 pkt 2 ppkt c ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych) w wysokości 744,- zł, koszty zastępstwa procesowego w wysokości 3.600,- zł (§ 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu – tekst jednolity: Dz. U. Nr 2013, poz. 490) oraz opłatę skarbową od złożonego dokumentu pełnomocnictwa w wysokości 17,- zł.

Obecnie rozstrzygnięcie o kosztach procesu obejmowało zatem ich pozostałą część, poniesioną przez obie strony. Ponieważ nakaz zapłaty z dnia 5 sierpnia 2014r., sygn. akt VI GNC 847/14 uprawomocnił się co do części stwierdzonego nim roszczenia (co do połowy), w tym zakresie powodowi przysługiwał zwrot $\frac{3}{4}$ opłaty uiszczony od pozwu, liczonej

jednak od wartości roszczenia, co do którego nakaz się uprawomocnił (w połowie). Cała opłata od pozwu wynosiła 2.976,- zł, zaś jej połowa 1.488,- zł. $\frac{3}{4}$ tej kwoty (tj. 1.116,- zł) podlega zwrotowi na rzecz powoda na podstawie art. 79 ust. 1 pkt 2 ppkt c ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Dodać należy, że w skład orzeczonych w/w nakazem zapłaty kosztów procesu, wchodziła już pozostała $\frac{1}{4}$ połowy opłaty (372,- zł), a nadto również kwotą 372,- zł stanowiącą $\frac{1}{4}$ drugiej połowy opłaty od pozwu.

Obecnie zatem, do rozliczenia pozostała jedynie $\frac{3}{4}$ z połowy opłaty od pozwu (1.116,- zł), tj. kwota, która w związku z zaskarżeniem nakazu zapłaty w części (w połowie) nie podlegała zwrotowi na rzecz powoda na podstawie powołanego przepisu. Koszty te zostały poniesione przez powoda. Pozwany z kolei poniósł koszty procesu obejmujące koszty zastępstwa procesowego w wysokości 3.600,- zł (§ 6 pkt 6 cyt. rozporządzenia) oraz koszty opłaty skarbowej uiszczone od złożonego dokumentu pełnomocnictwa w wysokości 17,- zł.

W tym miejscu należy wskazać, że wbrew twierdzeniom powoda, pozwany część roszczenia dochodzonego pozewem zaspokoił przed wytoczeniem powództwa. Pozew w niniejszej sprawie został wniesiony w dniu 21 lipca 2014r. Tymczasem w dniu 26 czerwca 2014r. pozwany zapłacił na rzecz powoda kwotę 22.479,12 zł, wskazując przy tym, że długi które chce w ten sposób zaspokoić (wynikające z faktur VAT Nr (...)). Żaden z w/w długów nie był przedmiotem sporu w niniejszej sprawie. Niemniej w dniu 23 maja 2014r., powód skorygował (fakturą korygującą Nr (...)) należność wynikającą z faktury VAT Nr (...) do 0,- zł, co spowodowało, że zapłacona na poczet tej należności kwota 10.319,40 zł podlegała zaliczeniu na kolejne wymagalne zobowiązania pozwanego. Dodać należy, że w chwili spełnienia świadczenia, dług który miał zostać w ten sposób zaspokojony nie istniał (korekty faktury dokonano wcześniej), a zatem nie może być tu mowy o odpadnięciu podstawy świadczenia powodującym, że stało się ono nienależne. Wobec braku oświadczenia pozwanego i powoda co do tego, który z długów winna zaspokoić zapłacona nadwyżka, należało zaliczyć ją na najdawniejsze zobowiązanie pozwanego (art. 451 § 3 k.c.), tj. wynikające z faktury VAT Nr (...) i będące przedmiotem sporu w niniejszej sprawie. Oznacza to, że wierzytelność z tego tytułu została zaspokojona (do kwoty 10.319,40 zł) w dniu 26 czerwca 2014r., a zatem przed wytoczeniem powództwa. W pozostałym zakresie, roszczenie powoda istotnie zostało zaspokojone w toku postępowania. Powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew w części objętej sprzeciwem od nakazu zapłaty, w tym również co do kwoty wynikającej z faktury VAT Nr (...). Wskazać należy, że czynność taka jest zasadniczo równoznaczna z przegranie sporu, wyjąwszy przypadek, gdy jest to podyktowane faktem spełniania przez pozwanego w toku postępowania świadczenia wymagalnego w chwili wytoczenia powództwa (**vide:** postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 marca 2013r., sygn. akt IV CZ 8/13, LEX Nr 1318484). W niniejszej sprawie, przed wniesieniem pozwu została zaspokojona część roszczenia dochodzonego pozewem odpowiadająca około $\frac{1}{3}$ wierzytelności (przy uwzględnieniu zakresu zaskarżenia nakazu zapłaty), zaś pozostała część została zapłacona w toku procesu. Oznacza to, że powód wygrał spór zaistniały po zaskarżeniu nakazu zapłaty w $\frac{2}{3}$, zaś pozwany w $\frac{1}{3}$, co upoważniało strony do adekwatnego zwrotu kosztów procesu. Mając na względzie koszty procesu, o których rozstrzygano w niniejszym postanowieniu (a zatem bez kosztów procesu orzeczonych nakazem zapłaty) powodowi przysługiwała kwota 744,- zł ($\frac{2}{3}$ z 1.116,- zł), zaś pozwanemu kwota 1.206,- zł ($\frac{1}{3}$ x 3.617,- zł), co po zbilansowaniu dawało kwotę 462,- zł (1.206,- zł – 744,- zł) należną pozwanemu. Powyższe nie uchybia prawu powoda do zwrotu kosztów procesu zasądzonych nakazem zapłaty z dnia 5 sierpnia 2014r., sygn. akt VI GNc 847/14 oraz prawu do zwrotu części opłaty od pozwu, co wyjaśniono już wyżej.

Z tych przyczyn przeczono jak w pkt III postanowienia.